

OSIRIS

April is the cruellest month, breeding lilacs out of the dead land, mixing memory and desire, stirring dull roots with spring rain.

T.S Eliot, The waste land 1922

+

[...] doordat de Egyptenaren de irrigatie hun volle aandacht gaven , konden zij al vroeg een smalle strook groen, vruchtbaar land aan beide zijden van de Nijl cultiveren. Achter die strook was Egypte een woestijn. [...]

De Nijlstreek toont een scherp contrast tussen de weelderige pantengroei van het gecultiveerde deel en de dorre, droge woestijn erachter [...].

Dit vruchtbare landschap in boven-Egypte is typerend voor de natuur die volgens de Egyptenaren bestond uit het mythische Eiland van de Schepping .

+

[..]zowel toen als nu was het hele land, met uitzondering van een smalle strook langs de kust, vrijwel verstoken van regen, en dankte zijn enorme vruchtbaarheid geheel aan de jaarlijkse overstroming van de Nijl, waarbij het water via een omvangrijk systeem van dammen en kanalen over de akkers werd verdeeld en de bodem ieder jaar werd ververst met een nieuwe laag slib dat was meegevoerd uit de grote equatoriale meren en de bergen van Abessinië [...]

FR466 1922

Begin juni is de Nijl gereduceerd tot de helft van zijn normale breedte; en Egypte verschroeid door de zon en gegeseld door de wind die al dagenlang vanuit de Sahara waait lijkt niet méér dan een voortzetting van de woestijn. De bomen worden verstikt door een dikke laag grijs stof. [...] De vlakte lijkt naar adem te snakken onder de medogenloze zonneschijn - dor, stoffig , askleurig en zover het oog reikt overdekt met met een netwerk van barsten. Van midden april tot midden juni is Egypte slechts halfin leven, in afwachting van de Nijl. [...] FR 467

1922

Weliswaar dankte Egypte zijn vruchtbaarheid in directe zin aan de Nijl en niet aan regenbuien ; maar de bevolking moet hebben geweten dat de grote rivier op zijn beurt weer werd gevoed door de regens die diep in het binnenland vielen. Het verhaal dat Osiris degene was die de mensen het telen van graan leerde, paste natuurlijk het beste bij de korengod zelf. Voorts kan het verhaal dat zijn verminkte resten over het hele land werden verstrooid en op verschillende plaatsen werden begraven heel goed een mythische weergave van het zaaien of wannen van het graan zijn. De laatste interpretatie wordt gesteund door het verhaal dat Isis de stukken van het lichaam van Osiris in een wan legde. Of – en dit was waarschijnlijker- de legende was een herinnering aan het gebruik om een mensenoffer te brengen, waarbij het slachtoffer wellicht een vertegenwoordiger van de korengeest was, en zijn resten of as over de akkers te verstrooien om ze vruchtbaar te maken. [...]

JGFRAZER